

TÌNH MẸ

(Tặng Maurice Chevrier)

Lòng từ ái hợp cùng lòng can đảm
Vì yêu thương mà dám hy sinh,
Mẹ không thiết cả thân mình
Tình Mẹ cao cả mông mênh biển trời
Chỉ cần tha thiết một lời,
Một lời nhỏ nhẹ, tức thời: “Mẹ đây!”
Từ đâu Mẹ đã đến đây?
Nơi nào thiếu Mẹ, ai hay được nào?

Chẳng phải chờ khi cha không sao còn
nữa
Hay khi Mẹ dang tay đón đũa con
mình,
Tình Mẹ mới được tôn vinh ca ngợi,
Chỉ thấy Mẹ như cánh chim đeo tang rũ
rượi bờ phò
Lượn vòng trên những mái đầu thờ ơ
bội bạc,

Cả khi mắc lừa những người đáng tin
nhất,
Mẹ vẫn nhẹ dạ hết lòng rất cả tin,
Mẹ thật cả gan và quá dịu hiền đối xử,
Mẹ quên đến cả thân mình,
Dẫu không cảm nhận, thật tình vị tha.

Tình Mẹ lẽo đẽo theo ta,
Biển đời chương ngại như là sóng xô,
Nhấp nhô chìm nổi dật dờ,
Nông sâu vui dập bến bờ dội ra,
Một tay Mẹ dắt vượt qua,
Không người hỗ trợ, thật là vô song!

Con tim mỏng manh khi thấy lòng đau
nói,

Nép vào lòng Mẹ, còn gì êm ái nào
hơn?

Mỗi khi thấy lòng xao xuyên, tâm hồn
rối loạn,
Tựa nương lòng Mẹ, còn gì thanh thản
nào hơn?

Khi thấy kẻ khác bị cô đơn bỏ mặc,
Người bạn nào là chẳng bất mãn giận
dữ?

Khi thấy người ta xử sự vô ơn
Mẹ nào là chẳng tủi hờn xót xa
Nhưng tình Mẹ rất bao la
Mẹ không thấy vậy xót xa chút nào.

Khi trên vách núi lâm nguy sắp lộn nhào
xuống vực

Có người bạn nào giữ ta mà chẳng
mong được đền đáp?

Nhưng mẹ thì dám chìa tay
Cho ta nắm lấy vi đầy tình thương.

Trong giao lưu hổ tương bè bạn,
Ai là chẳng muốn được chọn phần hơn
Mẹ từng chia sẻ bao lần,
Không giành dẫu lấy nửa phần mà thôi.

Mẹ ơi!

Như duy nhất hoa khô Đa-nét, (2)
Quá nhiệt tình nàng rất yêu chồng
Luống công nguyên rửa khoáng không
vô hình

Nhưng nàng nghiêng chiếc độc bình
Đổ đầy ấm áp tràn tình yêu thương.

Đỗ Quang Vinh diễn dịch